

وهك ده لئين كه سيكي دل شكاو و هيلاك و ماندوو، يه كيك له خه لكانى تووسى خوراسان، غه مبار و مه لول، له هه بوون و نه بووندا ناكومه لايه تى، ترسنوك، نيوه نائوميدي به ناويانگ به ميم ئوميد (م. اميد)، چاوش و جله و گري سه رقاله ي كاروانى هه سرهت و تووپه يى و نه فرين و نه فرهت، خودان چيرۆكگه لى له بير كراو و ئاره زوى بابردوو.

باوكم ناوى عه لى بوو، له و عه تار، يان ته بيبانه بوو كه له بنه چه دا خه لكى نه هره جى يه زد بوو، به لام له وئ باري كردبوو و په روه رده ي خوراسان بوو. ژنه كه ي ناوى مريم بوو، خه لكى خوراسان بوو.

له سالى ۱۳۰۷ى هه تاوى (۱۹۲۸ز) ئه مه هيج! كه (ئاغا) سه يدايه كى (۱) له تووسى خوراسان بو داوئنى پۆزگار فرئ دا كه من بووم، ئه مه ش هيج كه ئه م سه يدايه هه ر كه به ته مه ن گه وره ده بوو، پۆزئ له پۆزان بينى كه خه ريكه بو خوى و له بهر خۆيه وه هئدى هئدى له ناخه وه گورانى ده لئيت! به لام چ گورانيه ك! موسلمان نه بيبستئ و كافر نه بيبستئ!

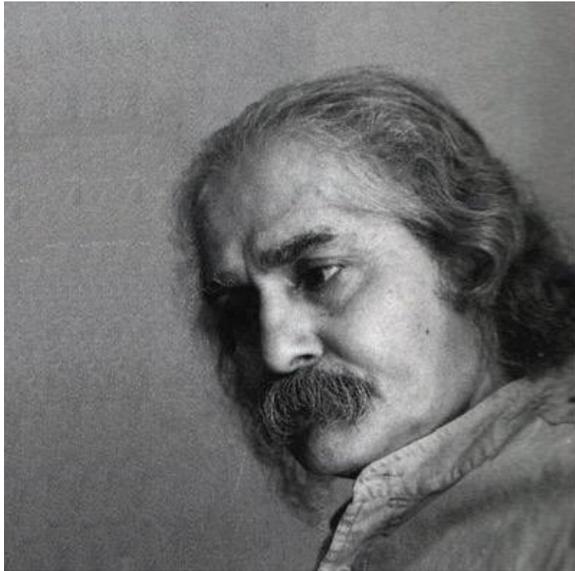
به كه مين ههنگاوى شاعيري

دئته بيرم نزيكه ي (۲۷) سال له مه و بهر (به پئى ميژووى ئه و كاتى نووسينى بابه ته كه - و)، ئه و كاته ي كه تازه قه دو لاسكى شيعر

مه هدى ئه خه وان سالى (م). اميد) له زمانى خۆيه وه

له يلا صوفى

له فارسىيه وه: كه ريم سؤفى

مهه‌دی ئەخه‌وان سالس

له ناخی دلمه‌وه په‌نهانی چووزهره‌ی دهرده‌کرد و ده‌پشکووت و ئۆقره و ئارامی لئ هه‌لگرتبووم، ده‌مویست به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بێت، ئەم هه‌لچوون و خه‌ت‌ه‌ره‌و ختووره‌ی فیتره‌تی ناخی ده‌روونم هه‌لپێژم و ئاشکرا بکه‌م! ئیدی ئەوه بوو له په‌ناوپێچی پۆخی لاپه‌ره‌ی ده‌فته‌ر و نامیلکه‌ی حیسابات و کتێبه‌کان و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر دار و دیواری مآلی خۆشمان یه‌که‌مین نیشانه‌کانی ئەم نه‌خۆشییه‌واته شاعیری‌م ده‌خسته پوو و هیدی هیدی ده‌مگه‌یانده به‌رچاو و گوێی باوکم، عه‌لی ئەخه‌وان سالس، گۆپی پاکي پر له پۆشنایی و پووناکی ئاهوورایی یه‌زدان و ئەمشاسپندان بێت. له‌م کاتانه‌دا که باوکم خه‌ریک بوو هیدی هیدی بۆنی ئەوه‌ی ده‌کرد که‌وا کوپه‌که‌ی، کوپه‌گه‌وره‌که‌ی وه‌ک ئەوه‌ی ناره‌حه‌تییه‌کی ده‌روونی هه‌یه و هه‌لبه‌ته‌ پێشتر دایکم تئ گه‌یشتبوو، چونکه خۆم وا نیشان دابوو .. به‌ئێ، بۆ نمونه‌ شیع‌ر ده‌نووسم!

له‌م کاتانه‌دا من پێشتر له‌گه‌ل هونه‌ریکی دی، واته‌ موسیقا که‌م و زۆر سه‌روسه‌ودام هه‌بوو زۆر زیت‌ر له‌ شیع‌ر که‌ به‌ دزی بۆ خۆم چه‌ندان جار تارم ده‌ژهنی و لای مامۆستایه‌ک مه‌شق و پاره‌یتانم ده‌کرد و که‌م و زۆر له‌م به‌ستینه‌وه بۆ نمونه به‌ره‌و پێش چوو بووم تا ئەو شوینه‌ی که ئیدی که‌م که‌مه‌ گۆرانییه‌کانی ئەو پۆژگاره‌م تا ئەو پاده‌یه‌ی که ده‌مبیس‌ت، بتوانم به‌په‌ی خۆم له‌ ئاو ده‌رکێشم و به‌کورتی ئاشنایه‌تیم له‌ هه‌ندی‌ک موسیقای میلی په‌یدا کردبوو (ماهوور و هه‌مایۆن، ته‌رک و شوور، ئەفشاری و سئ گا و فروود و ئەوج و حه‌زیری)م ده‌ناسییه‌وه و هیدی هیدی ده‌ست و په‌نجه‌م له‌ په‌رده و هه‌نگاوه‌کانی سازلێدان پاره‌اتبوو، ده‌ستی نامی‌رگرتنه‌که‌م به‌هیز بوو بووو ئیدی هه‌ر ئەم‌پۆ و سه‌به‌ی بوو که

ئیشم له‌گه‌ل مۆسیقادا له‌ په‌ناوپێچ و ژووری مآله‌وه، به‌ره‌و سالۆن و هۆله‌کانی ده‌ره‌وه‌ی مآل هه‌لکشا! هه‌روه‌ک چه‌ندان جار ئەمه‌ پووی دابوو، به‌لام باوکم هیشتا ئاگای لئ نه‌بوو، به‌ سه‌ره‌خۆشی نه‌ده‌هینا!

ئیدی کاتیک ئیشم له‌گه‌ل ژێی موسیقا به‌م شوینانه‌ گه‌یشت و باوکیشم یه‌که‌دوو جار، پۆژیکیان سه‌عه‌دی شیرازی گوته‌نی (شه‌ویکیان گوێی له‌ ئاوازی کوپه‌که‌ی بووا) وه‌ک ئەوه‌ی که زه‌نگی ئاگادارکردنه‌وه له‌ناو گوێیدا بزینگیته‌وه، ئیواره‌یه‌کی پۆژی هه‌ینی له‌و خانووه‌ی که له‌ ناوچه‌ی سه‌راب هه‌مانبوو که له‌ شیوه‌ی باخچه‌یه‌ک بوو، بانگی کردم و له‌لای خۆی داینیشاندم و هیدی هیدی به‌شیوه‌یه‌ک که پاسته‌وخۆ سه‌رو دلم نه‌گرئ، ده‌ستی به‌ ئامۆژگاری کردم کرد که: باب‌ه گیان تۆ گه‌نجی و بئ ئاگای، نازانی، تئ ناگه‌ی .. له‌ پاشه‌پۆژی ئیشه‌کان تئ ناگه‌ی و نابینی، من خێرخواز و باوکی دلسۆزی تۆم که

ئانا لىم قىسانى كىردا!

پوختەى ئامۇزگارى ئەم گىيان شادە، ئەوئەبوو
كە مۇسىقا نەگبەتییە و ولاتەكەمان بە جۆرىكە
كە ھەر كەسىك بەدوای ئەم ھونەرەدا بېروات،
كۆتاییەكى خۆشى نییە و نمونەى بە چەند
كەسىك ھىتاییەوہ كە لى مامۇستایانى پلە
یەكەمى مۇسىقا بوون، باسى ژىانى پەپپوت و
پەرىشان و پۆزگارى بى سەرو سامان و كۆتایی
خراپ بىرکەرەوانى بۆ كىردم و پوختەى قسەى
وتى: من وىپراى ئەوہى باوكى تۆم و مافى
ئەوہم ھەيە كە بە ھەموو شىوہیەك فەرمانت
بەسەردا بكەم، بەلام لى رپى دلسۆزىیەوہ،
ھەرگىز پازى نىم كە بەدوای مۇسىقا بكەویت و
تەمەنى خۆت لىم پىگەيەوہ بەھەدەر بدەیت.
دەيگوت من خۆم چىژ لى مۇسىقا وەرەدەگرم
و ئاگام لى خۆم نامىنئى كە بە جوولەى
پەنجەيەك لەسەر ژىتى تار، يان كەمانجەيەكى
پىر سۆز و خرۆش ئاواز دەبىستىم، بەلام لى
پووى بەرژەوہندى بژىوى ژىان، پازى نىم كە تۆ
بەم ھونەرە نەگبەتییەوہ گرفتار بىت.

پاش چەند پۆزىك لەبەر سىبەرىك لە كۆلانى
پەھلەوى كە دوكانى عەتارى و دەرمان فرۆشى
و چارەسەرە مللییەكەى لەوئى بوو، باوكم
منى بۆ تەماشای كابرایەك برد كە پىاوئىكى
پەشتالەى بالابەرز بوو، عەبايەكى شىر و وپى
بەسەر شانى خۆیدا دابوو كە لەسەر داوای
باوكم لەم كۆلانىدا لەسەر تەپلەيەكى بچووك
دانىشتبوو. لى نىزىكىیەوہ پىالەيەكى گەورەى
چای بە پەنگى قاوہخانە نىزىكەكەى دوكان و
پاكەتتىك و كۆنە دار جگەرەيەكى پەشداگەپاو
دەبىنرا! ھەرۆھەا (تار)كى دەسك سەدەفى
بچووك و جوانى لەژىر عەباكەیدا دەرھىتابوو،
بۆى دەژەنىن، ناوى ئەم پىاوہ پەرىشان و

قەلەندەرە، فارابى بووا تارژەنىكى گەپۆك
بوو كە لىرەو لەوئى لەسەر داوای خوازىاران،
بەرانبەر چەند (پشىن) (۲)ك كە وەك دەست
ھەقى پەنجەى شىرىنى كارەكەى پىيان دەدا،
ئەویش تارى دەژەنى.

ئىوارەى ئەم پۆزەيەش، فارابى كە لەسەر
داوای باوكم لەبەر سىبەرىك لەم كۆلانىە
دانىشتبوو و تارى دەژەنى و ناوہ ناوہش
كەسانىك كە بەویدا پەت دەبوون، چەند ساتىك
بۆ تەماشى و بىستەن وەستابوون و نقومى نىو
پەنجە ئەفسوونناوپیەكانى ئەم تارژەنە گەپۆكەى
مەشھەدى بووبوون. منىش سەرسام و بىھۆش
بووم، حەيرانى ئەم بەزم و پەزەمەبووم! دەمبىنى
و دەمبىست كە لەم ئىوارەيەى كە خەرىك بوو
تارىكى دادەھات، فارابى ئەم پىاوہ شىپۆوہ و
پەرىشانە بە چ ھەناسەيەكى سىحراوى سەير
و سەمەرە، ئاوازە لەبىرکراوہ كۆنەكان و ئەو
نەغمە پىر لە ھەلچوون و سۆزەى وەك شارەزا
لە پەردەكانى ساز بە گۆپۆ وەرەدەكرد و وەك
بلىنى ((چەنگە سىحرىكى لە فەزای شەودا
بەپەلا دەكرد)) و يەكەدوو كاتژمىر بە ناوېرپكى
كورت كە فارابى لە كاتى ئەم كورته پشووہدا،
ھەندئى جار جگەرەيەكى پى دەكرد و دووكەلى
بە با دەكرد، يان قوتوویەكى بچووكى
تەنەكەى لە گىرفانى دەرەھىتئا و دەيكرەوہ
و دىشلەمەكى دەخستە دەمى و فېرە چايەكى
بەسەردا دەكرد.

من نقووم و حەيرانى تەماشى و گوڭرتنىكى
پوھانى ئەم سازە بووپیوم و سووتاوى ئەم
سەرو سەدایە بووپیوم. لە كۆتاییدا باوكم
داوای لە فارابى كىرد كە بۆ من باس لە
بەسەرھاتى ژىانى خۆى و باوكى بكاتا! ئەویش
بە راستگۆییەكى سەير و دلسۆز و پىر لە

به‌زهی گوتی: که چۆن باوکی به ناکامی و به‌دبختییه‌کی له وه‌سف به‌ده‌ر له کونجی که‌لاوه‌که‌یدا، له‌گه‌ر‌ه‌کێکی خوارووی مه‌شه‌د له‌وپه‌ری پۆژه‌ره‌شی و بیچاره‌یی گیانی داوه و تاکه‌میراتیش که‌بۆ‌گه‌ر‌ه‌که‌ی که‌ئهم (فارابی) یه! ئهم (تاره) ده‌سک سه‌ده‌فه‌بچوکه‌بووه و ئهم هونه‌ره‌ش که‌فیری کردووه!

هه‌روه‌ها ده‌یگوت: باوکه‌م ئه‌وسا پۆژگارێکی باشتی به‌سه‌ر ده‌به‌رد، چونکه‌هونه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌کرپار و خوازیاری هه‌بوو که‌بتوانی له‌م پێگه‌یه‌وه‌خانویه‌کی حه‌وانه‌وه‌ی هه‌بیت، ژن بێنیت و بێته‌خاوه‌ن منداڵ و ده‌یگوت: من ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌شم نییه و نه‌متوانیوه‌هه‌مبیت و هه‌ر ئه‌م‌پۆ و سه‌به‌یه‌که‌له‌کونجه‌خانویه‌که‌ئه‌گه‌رچی بێ که‌لوپه‌ل و بێ که‌س له‌قوژینی کۆلانیکی، شه‌قامیک، یان کاولگه‌یه‌کی وه‌لانراو هه‌ر بلیم غه‌رییم و قه‌له‌نده‌رم و پیشوازی له‌مه‌رگی ره‌ش بکه‌م ... هه‌رواش ده‌رچوو، دوو‌سه‌ئ ساڵ به‌ر له‌م پۆژه، باوکه‌م هه‌والی ئه‌وه‌ی بۆ هینام و نا‌په‌حه‌ت و دلگیر دیاریبوو، نا‌په‌حه‌تییه‌که‌ی بواری نه‌دا ... فرمیسک له‌گۆشه‌ی چاوه‌کانی پێچکه‌ی به‌ست و هه‌ولێ دا لیمی بشاریته‌وه!

باوکه‌م له‌م بانگ‌کردنه‌ی فارابی و گێرانه‌وه‌ی سه‌ربوورده‌ی ژیا‌نی و به‌سه‌ره‌اته‌کانی بۆ من، بۆ به‌ئاگاهاتنه‌وه‌ و ته‌نبی کردنم پێکی خستبوو و پازاندبوویه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ئمه‌ش کاریگه‌ری خۆی هه‌بوو تا ئه‌و شوینیه‌ی که‌من ساز و مۆسیقا‌که‌ی خۆم یه‌کسه‌ر وه‌لانا، تا بزانه‌م کاروباری پۆژگار له‌چ به‌ستینیکه‌ و سه‌ره‌نجام ئه‌و کابرا هونه‌رییه‌ی که‌نایه‌ویت جگه‌له‌ده‌روازه‌ی هونه‌ر، سه‌ر بۆ هه‌یچ ده‌روازه‌یه‌کی دی دابنه‌وینیت!

واره‌واره‌ شوق و گه‌ری عیشق له‌ناخدا

بلیمسه‌ی ده‌دا، به‌لام له‌سه‌ره‌تاوه‌هۆگره‌یه‌که‌م بۆ شیع‌ر بوو که‌له‌پووم نه‌ده‌هات پاشکاوانه‌ و ئاشکرا به‌باوکه‌م بلیم، ئه‌مه‌ش بێ تاقتی کردبووم! ئه‌و شیع‌رانه‌ی سه‌ره‌تایی خۆم له‌و جیگایانه‌دا ده‌نووسی که‌وای بۆ ده‌چووم و ده‌مزانسی باوکه‌م له‌م شوینانه‌ چاوی پێ ده‌که‌وینت، بۆ نمونه: له‌و کۆته‌کاغه‌زانه‌ی حسینی قه‌ردیان تیدا ده‌نووسرا، په‌راویزی کتییی کوللیاتی سه‌عدی و دیوانی حافظ، یان ته‌نانه‌ت له‌بیرمه‌له‌سه‌ر ئه‌و دیواره‌ی که‌به‌رانبه‌ر ئه‌و ده‌لاقه‌یه‌بوو که‌باوکه‌م به‌رمالی لێ داده‌نا و هه‌لیده‌گرت و ده‌مزانسی هه‌موو پۆژی به‌لای که‌مییه‌وه‌سێ جارن چاوی به‌م شوینته‌ده‌که‌وینت!

باشم له‌بیره‌چهندان جار له‌سه‌ر ئه‌م دیواره‌گه‌چییه‌ (سپی کراوه) شیع‌رم نووسیوه‌و په‌شم کردووه‌ته‌وه‌و دووباره‌نوسیومه‌ته‌وه!

زۆر دلته‌نگ بووم له‌وه‌ی که‌ئه‌و هه‌یج نالیت! تا ئه‌و کاته‌ی شه‌ویکیان دوا‌ی نوێژ و پاش نان خواردنی ئیواره، وه‌که‌یه‌که‌مین هاندانم بۆ شیع‌ر و شاعیری، باوکه‌م گوتی: نازانم کێ هه‌موو پۆژی ئهم ده‌لاقه‌یه‌ره‌ش ده‌کاته‌وه‌...

((به‌س بزانه‌م بۆچی باشه‌؟))

منیش ئه‌م ئاگادارییه‌ و بیرهاتنه‌وه‌یه‌م به‌هاندان وه‌رگرت و زۆر دلخۆش بووم به‌وه‌ی که‌له‌کۆتاییدا باوکه‌م شیع‌ره‌کانی منی، ئه‌گه‌رچی به‌دیوار ره‌ش کردنه‌وه‌بینیوه‌و ده‌مزانسی، واته‌ئهم ده‌ناسی و هه‌ستم ده‌کرد که‌بۆنی ئاشنا‌یه‌تی و هۆگری له‌م ده‌رپه‌ینه‌ی ئه‌و دیت. ماوه‌یه‌که‌پاشتر، شه‌ویکی دی باوکه‌م بانگی لای خۆی کردم و گوتی: ((مه‌دی به‌ر له‌چهند پۆژیک من له‌گه‌ل سه‌یدا ئیفتیخار)) که‌پیره‌مێردیکی له‌خۆی پیرتر بوو که‌خوالیخۆشبوو ئیفتیخار

ئه‌لحوکه‌مای شاهروودی ددانساز بوو که یه‌کټک له‌هاوړې کۆنه‌کانی باوکم بوو، له‌زوه‌وه هاتوچوئی یه‌کتريان ده‌کرد و کابرایه‌کی ئه‌هلی کتیب و تیگه‌یشتوو بوو، له‌باره‌ی تووه‌ قسه‌ی له‌گه‌لم کرد.

باوکم گوتی: ده‌بئ تو پارچه‌ شیعریک له ستایش و یه‌کتایی خودا بنووسیت، ئه‌گه‌ر په‌سندیان کرد، ئه‌وه‌ خه‌لاتیک‌یشت ده‌ده‌نئ! منیش دواى ماوه‌یه‌ک له‌خو هیلاک کردن و هه‌ولدان، شیعریکم نووسی و باوکم بریدییه‌ لای سه‌یدا ئیفتیخار، کاتیک‌ گه‌راپه‌وه، زور دلخوش بوو، هه‌روه‌ها کتیبیک‌یشیان وه‌ک خه‌لات پئ دابوو تا بیداته‌ من به‌ ناوی (مسالک‌ المحسنین-رپیازی چاککاران) هه‌روه‌ها باوکیشم هه‌رئى ئه‌وه‌ی دا که کتیب‌فرۆشیک‌ پاسپیریت مانگانه‌ بایى ۱۵-۲۰ تومهن کتیبم بو بئیت. ئه‌مه‌ش یه‌که‌مین هاندانی من بوو که هیدی هیدی له‌ بارودوخ و ده‌وروبه‌ره‌که‌ ورد ده‌بوومه‌وه، ئه‌وه‌بوو به‌ره‌و مه‌سه‌له‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان چووم و له‌ مه‌سه‌له‌ تاکیه‌کان و که‌نارگیری دوورکه‌وتمه‌وه، ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ل بپوایی مه‌زده‌ک په‌یدا کرد و کاریشی تی کردم، ئا له‌م بارودوخه‌دا بوو که به‌ شیعره‌کانی نیما یوشیج ئاشنا بووم، ئه‌وه‌ بوو شیوازی شیعریم گۆږی.

به‌م جوړه مه‌هدی ئه‌خه‌وان سالس -م. ئومید- سه‌رقافله‌ی شیعری هاوچه‌رخى فارسی له ۱۳۶۹/۴/۲۹ ى هه‌تاوى (۱۹۹۰/۷/۱۹)ن بو چاره‌سه‌ری له‌ نه‌خوشخانه‌ی میهر له‌ تاران خه‌وینرا، (دواى نزیکه‌ی یه‌ک مانگ و نیو- و) له‌ کاتژمیر ۳۰، ۱۰ ى شه‌وی یه‌ک شه‌مه‌ ۱۳۶۹/۶/۱۲ ى هه‌تاوى (۱۹۹۰/۹/۲)ن کۆچى دواىی کرد، ته‌رمه‌که‌ی له‌ ساردخانه‌ی به‌ه‌شته‌ی

زه‌ه‌را بو مه‌شه‌هدی پیرۆز گوازیه‌وه و له‌ نه‌یشت گۆږی حه‌کیم ئه‌بولقاسمى فیرده‌وسى له‌ باخچه‌ی شارى طوس به‌ خاک سپێردرا.

په‌راویز:

۱- وشه‌ی (اقا، اغا) له‌ زمانى فارسیدا وه‌ک حاله‌تیکى پیزگرتن بو (گه‌وره‌یى - کاک) بو که‌سى به‌رانبه‌ر به‌کارديت و له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا به‌رانبه‌ر به‌ (سید - السید - اغاتی) دیت، به‌لام چونکه‌ له‌ زمانى کوردیدا وشه‌ی (ئاغا) وه‌ک زاراوه‌یه‌ک زیتر بو خودان سامان و سه‌روه‌ت و مؤلکداریتى و جوړه‌ ده‌سه‌لاتى قوناغیکى میژووى کۆمه‌لایه‌تى به‌کارهاتووه و جیى خوئى گرتووه، په‌نگه‌ له‌ هه‌موو شوینیکدا ئه‌م واتایه‌ی ئیره‌ نه‌گه‌یه‌نیت که مه‌به‌ست له (گه‌وره‌ - به‌رپیز - ریزدار - کاک - جه‌ناب... تاد)، بویه‌ من پیم باش بوو به‌رانبه‌ر به‌م جوړه‌ ده‌رپینه‌ی ئیره‌ بو (اقا - اغا) ى فارسی، وشه‌ی (سه‌یدا) به‌کاربه‌یتم که له‌ زمانى کوردیشدا له‌ ده‌شهرى بادینان له‌ میژو به‌کارديت و جیى خوئى گرتووه. (و. کوردی).
۲- پشیز: پاره‌یه‌کی زور که‌مى خورده‌ی سه‌رده‌مى ساسانییه‌کان بوو، فلس، شایى... تاد.

سه‌رچاوه:

زندگینامه‌ شاعران ایران. تالیف وگرداوری: لایلا صوفى، چاپ ششم، انتشارات جاجرعى، تهران، ۱۳۸۰، ص ۳۶۳ - ۳۷۲.